

края на 1940 г. в гр. Банско, чрез написване на стихотворенията: "Селска хроника" и "Бунтът киши" със съдържанието им е подбуждал към вражда, омраза и престъпления спрямо отделни класи и слоеве на населението или установените власти и с това да е могъл да постави в опасност обществения и правов ред в страната.

На запитването от страна на председателя - признава ли се за виновен в приписваното му обвинение, Вапцаров отговори, че не се признава за виновен, като даде обяснения в смисъл, че стихотв. "Селска хроника" е написал, а другото "Бунтът киши" не било писано от него. Било му изпратено от непозната жена от гр. Варна за рецензия. По стил и начин на писане не било негово. Подбудата за да напише стихотв. "Селска хроника" е бил момента, когато се готвела война на Германия с Гърция и Югославия.

Писал го от наблюдения на хора от различни съсловия из кафенетата и с най-различни настроения. Впоследствие го преписал на пишуща машина. Не писал стихотворения за пари, понеже намал нужда от такива. По това време по желание на банскалии взел участие в изготвяне на молба до Н.В. за сключване пакт за ненападение със СССР. В молбата се подписал. - След известно време полицията му направила обиск и намерила в него стихотворенията. Правили също обиск и в дома му в София, където намерили написано на пишуща машина стихотв. "Селска хроника". -

Разпитани бяха след това свидетелите. До колкото си спомням, полицаия, който бе правил обиск на подсъдимия потвърди, че стихотворенията предмет на обвинението са били намерени при обиска у Вапцаров и иззети. -

През времето до като траеше съдебното дирене една лястовичка влезе в залата през отворения прозорец и изплашена от присъствието на хора започна да кръжи из стаята, като хвърчеше от стена до стена, високо до тавана, опитва се да кацне на стената, задържа се за момент и пак започна да търси изход, но се сблъскваше о стъклата на прозорците.

Накарах прислужника да отвори широко всички прозорци, най-после птичката намери изход. Изхвъркна през един от отворените прозорци към светлосиния небесен простор, на свобода. Това като чели беше знамение за подсъдимия. -

Като доказателство към делото имаше и протокол на Соф. обл. съд с дата 5.VII.1941г. за разпит на свидетел посочен от страна на Вапцаров - писателя Светослав Минков. В него той даваще показания в смисъл, че познава подсъдимия - Н. Й. Вапцаров и е чел